

Nr 541

Av herr **Martinsson m. fl.**, om flyttningsbidrag vid flyttning av arbetskraft inom stödområdet.

Av arbetsmarknadskungörelsen framgår att en person som har kvalificerad yrkesutbildning och efter eget initiativ fått stadigvarande anställning i sitt yrke inom ett nyetablerat lokaliseringsföretag på annan ort kan komma i åtnjutande av vissa flyttningsbidrag. Vederbörande kan erhålla respensning och bortavistelsebidrag. Den som emellertid flyttar från skogslänen till landets södra delar kan härutöver komma i åtnjutande av starthjälp och utrustningsbidrag. Skillnaden i förmåner mellan den som reser söderut för en anställning och den som reser norrut kan följaktligen uppgå till 3 000 kronor.

Detta måste uppenbarligen uppfattas som en orättvisa av de berörda och ytterligare skärpa den kritik som på många håll riktas mot samhällets rörlighetsstimulerande åtgärder.

Olägenheterna i detta hänseende har under lågkonjunkturen 1967 och 1968 varit begränsade, eftersom få anställningar kunnat erbjudas inom Norrlandslänen. Den nu pågående högkonjunkturen och den statliga lokaliseringpolitiken har kommit att förändra situationen. Eftersom länens arbetsmarknad sedan lång tid dominerats av jord- och skogsbruk är det naturligt att de nylokaliserade företagen särskilt på verkstadsindustrins område kommit att sakna yrkesarbetare med mångårig vana. Företagens behov av arbetskraft kan i stor utsträckning lösas med företagsutbildning och med rekrytering från omskolningskurser. Det kvarstår dock ett behov av »nyckelmän» med god yrkesutbildning och lång erfarenhet för att produktionen skall fungera och företagsutbildningen ge resultat. I många fall skulle rekryteringen av några sådana »nyckelmän» kunna göra det möjligt att man kan anställa omskolade arbetare och helt ovan arbetskraft i betydande utsträckning.

Många norrländska yrkesarbetare, som nu vistas i andra delar av landet, har visat intresse för att återvända och ta anställning i nyetablerade företag och äldre utbyggda företag i sin tidigare hembygd. Det förhållandet att förmånerna är så mycket sämre än om man flyttar i motsatt riktning uppmuntrar inte. Betydande utlägg får i detta fall bäras av den enskilde medan motsvarande utlägg bäres av det allmänna i andra fall.

Vi hemställer därför,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära sådan översyn av arbetsmarknadskungörelsen att samma förmåner utgår vid flyttning till ort inom stödområdet som vid annan flyttning.

Stockholm den 27 januari 1970

Bo Martinsson (s)

Stig Olsson (s)
i Timrå

Bengt Wiklund (s)
i Härnösand